KARTA KURSU (realizowanego w specjalności)

PSYCHOLOGIA KLINICZNA

rok akademicki 2026/2027

Kierunek: Psychologia
Forma prowadzenia zajęć: niestacjonarne
Stopień: jednolite magisterskie
Rok: V
Semestr: IX (zimowy)

Nazwa	Kontakt terapeutyczny
Nazwa w j. ang.	Therapeutic Contact

Koordynator	dr Alina Kałużna-Wielobób	Zespół dydaktyczny
		dr Alina Kałużna-Wielobób
Punktacja ECTS*	4	

Opis kursu (cele kształcenia)

Celem kursu jest przekazanie studentom pogłębionej wiedzy na temat zjawisk zachodzących w psychoterapii i pokazanie metod pracy z nimi. Podczas ćwiczeń studenci rozwiną umiejętność nawiązywania kontaktu w relacji terapeutycznej i wstępne aspekty podstawowych umiejętności psychoterapeutycznych. Ponadto studenci rozwiną kompetencje interpersonalne w zakresie nawiązywania kontaktu, rozumienia cudzych emocji, słuchania, obserwacji i zadawania pytań.

Warunki wstępne

Wiedza	Znajomość podstaw psychologii klinicznej i psychopatologii.

Umiejętności	Podstawowe umiejętności w zakresie kontaktu interpersonalnego.
Kursy	

Efekty uczenia się

	Efekt uczenia się dla kursu	Odniesienie do efektów dla specjalności (określonych w karcie programu studiów dla specjalności)
Wiedza	W01 Student zna dobrze metody nawiązywania relacji terapeutycznej.	SK_W05, SK_W010
	W02 Student ma pogłębioną wiedzę na temat zjawisk zachodzących w procesie psychoterapii i metod pracy z nimi.	SK_W02, SK_W07
	W03 Student zna techniki psychoterapeutyczne stosowane na różnych etapach procesu terapeutycznego.	SK_W05

	Efekt uczenia się dla kursu	Odniesienie do efektów dla specjalności (określonych w karcie programu studiów dla specjalności)
Umiejętności	U01 Student potrafi nawiązywać kontakt terapeutyczny.	SK_U03, SK_U04
	U02 Student potrafi potrafi przeprowadzić wywiad, posługując się również technikami aktywnego słuchania oraz prowadzić rozmowę o charakterze psychoterapeutycznym.	SK_U01, SK_U08
	U03 Student stawia hipotezy interpretacyjne na podstawie zachowań i wypowiedzi pacjenta/klienta w psychoterapii.	SK_U09, SK_U010

Kompetencje społeczne	Efekt uczenia się dla kursu	Odniesienie do efektów dla specjalności (określonych w karcie programu studiów dla specjalności)

	K01 Student ma rozwinięte kompetencje interpersonalne w zakresie nawiązywania kontaktu, rozumienia cudzych emocji, słuchania, obserwacji i zadawania pytań. K02 Student rozumie konieczność dalszego kształcenia psychoterapeutycznego oraz superwizji. K03 Student ma świadomość roli higieny psychicznej (ochrony własnego zdrowia psychicznego) w pracy psychoterapeuty.	SK_K06 SK_K03, SK_K05 SK_K05, SK_K07

Organizacja													
Forma zajęć	Wykład (W)	Ćwiczenia w grupach											
		A		K		L		S		P		E	
Liczba godzin				10									
10													

Opis metod prowadzenia zajęć

Kurs odbywa się w trybie stacjonarnym. Konwersatorium: Elementy wykładu interaktywnego (prezentacji), symulacje rozmów terapeutycznych, dyskusje, ćwiczenia komunikacyjne oraz w nawiązywaniu kontaktu, studia przypadków, rozwiązywanie zadań - praca w podgrupach (interpretacja i działanie w podanych trudnych sytuacjach terapeutycznych).

Formy sprawdzania efektów uczenia się

	E – learning	Gry dydaktyczne	Ćwiczenia w szkole	Zajęcia terenowe	Praca laboratoryjna	Projekt indywidualny	Projekt grupowy	Udział w dyskusji	Referat	Praca pisemna (esej)	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne

W01								X					
W02								X		X			
W03								X		X			
U01		X					X	X					
U02		X					X	X					
U03		X					X	X					
K01		X						X					
K02								X					
K03								X					

Kryteria oceny	Zaliczenie kursu na podstawie poniższych kryteriów: - pisemna praca zaliczeniowa, - aktywność na zajęciach (aktywny udział w ćwiczeniach i dyskusjach),wykonywanie zadanych zadań indywidualnych i grupowych podczas zajęć, - obecność obowiązkowa, dozwolona jedna nieobecność (w przypadku więcej niż jednej nieobecności, wykonanie wyznaczonych zadań w celu odrobienia nieobecności). Forma zaliczenia kursu: stacjonarna.

Uwagi	Przedmiot specjalnościowy na specjalności *Psychologia kliniczna* na studiach stacjonarnych, jednolitych magisterskich, kierunek: Psychologia.

Treści merytoryczne (wykaz tematów)

Konwersatorium:

1. Kontakt terapeutyczny w rozumieniu różnych szkół psychoterapii. Specyfika kontaktu psychoterapeutycznego - różnice między kontaktem w relacji terapeutycznej a w innych rodzajach relacji (np. w relacji prywatnej). Metody nawiązywania kontaktu i budowania więzi terapeutycznej. Kontakt diagnostyczny (przeprowadzenie wywiadu i wstępnej diagnozy) oraz zawarcie kontraktu psychoterapeutycznego).

2. Etapy procesu psychoterapii i specyfika kontaktu na poszczególnych etapach. Kompetencje psychoterapeuty odpowiedzialne za jakość kontaktu psychoterapeutycznego i jak je rozwijać (ćwiczenie kompetencji emocjonalnych i komunikacyjnych).

3. Metody obserwacji w psychoterapii, techniki aktywnego słuchania i techniki prowadzenia rozmowy oraz czynniki kluczowe dla psychoterapii.

4. Zjawiska zachodzące w kontakcie terapeutycznym i jak sobie z nimi radzić: praca z oporem, przeniesienie (pozytywne i negatywne), przeciwprzeniesienie, mechanizmy obronne.

5. Trudności pojawiające się w relacji terapeutycznej oraz trudne sytuacje terapeutyczne – jak je zrozumieć (zinterpretować) i jak sobie z nimi radzić. Techniki służące zachowaniu higieny psychicznej przez terapeutę.

Wykaz literatury podstawowej

1. Czabała J. Cz. (1997), Czynniki leczące w psychoterapii. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, str. 69-88, 173-238.

2. Grzesiuk L. (red.) (1995), Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problemy. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, str. 109-191.

3. Szustrowa T. (2005). Swobodne techniki diagnostyczne – wywiad i obserwacja. Warszawa: pracownia PTP, str.1-65.

4. Gelso, Ch. J., Hayes, J. (2005). Relacja Terapeutyczna. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, str. 15-111, 136-156.

Wykaz literatury uzupełniającej

1. Acland A.F. (2000). Doskonałe umiejętności interpersonalne. Poznań: Dom wydawniczy REBIS.

2. Adler R.B, Rosenfeld L.R., Proctor II, R.F. (2011). Relacje interpersonalne. Proces porozumiewania się. Poznań: Dom Wydawniczy REBIS.

3. Berne E. (2005). W co grają ludzie. Warszawa: PWN.

4. Grzesiuk L., Tryjarska B. (1995). Satysfakcjonujące porozumiewanie się. (w:) Jak pomagać sobie, rodzinie i innym. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

5. Johnson D. (1985). Umiejętności interpersonalne i samorealizacja. Warszawa: PTP Studium Pomocy Psychologicznej.

6. Sikorski W. (2013), Komunikacja terapeutyczna. Oficyna Wydawnicza IMPULS

7. Teyber E., Teyber F/ (2017)Interpersonal Process in Therapy: An Integrative Model (7th
edition). Belmont: Brooks / Cole

8. Thompson P. (1998). Sposoby komunikacji interpersonalnej. Poznań: Zysk i Spółka.

9. Thomä H., Kächele H. (1996). Podręcznik terapii psychoanalitycznej. Warszawa: pracownia Testów Psychologicznych PTP.

10. Rees, C. S., & Maclaine, E. (2015). A Systematic Review of Videoconference-Delivered Psychological Treatment for anxiety Disorders. Australian Psychologist, 50(4), 259-264.

11. Garcia-Lizana, F., & Munoz-Mayorga, I. (2010). Telemedicine for depression: A systematic review. Perspectives in Psychiatric Care, 46, 119-126

12. Madej, A., Sendler, D., & Makara-Studzińska, M. (2016). Psychoterapia on-line : wyzwanie dla etyki. Psychoterapia, 3 (178), 31–36. http://www.psychoterapiaptp.pl/uploads/PT_3_2016/31Madej_Psychoterapia%203%202016.pdf

13. Drath, W. (2015). Miejsce psychoterapii w społeczeństwie ery Internetu. Psychoterapia 2 (173), 15–22.

14. Erickson M.H., Rossi E.L. (1996). Lutowy człowiek. Strategiczna terapia krótkoterminowa, Gdańsk: GWP.

15. Fengler, J. (2000). Pomaganie męczy. Gdańsk: GWP.

16. Grzesiuk, L. (1995). Psychoterapia. Warszawa: PWN.

17. Yalom I. D. (2003). Dar terapii. List otwarty do nowego pokolenia terapeutów i ich pacjentów. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP.

18. Kubitsky, J. (2008). Vademecum psychoterapeuty. Warszawa: PZWL.

19. Knapp, H. (2009). Komunikacja w terapii. Warszawa: PWN, str. 31-37, 50-70, 100-114.

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)

Ilość godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	
	Konwersatorium (ćwiczenia, laboratorium itd.)	10
	Pozostałe godziny kontaktu studenta z prowadzącym	
Ilość godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Lektura w ramach przygotowania do zajęć	30
	Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej lub referatu po zapoznaniu się z niezbędną literaturą przedmiotu	30
	Przygotowanie projektu lub prezentacji na podany temat (praca w grupie)	30
	Przygotowanie do egzaminu	
Ogółem bilans czasu pracy		**100**
Ilość punktów ECTS w zależności od przyjętego przelicznika		**4**